

theory of «transmission belts», strongly contributed to the growth in the number of trade union groups. Under these circumstances, party committees had the opportunity to have a direct impact on internal production processes at the level of an individual producer as well. The specified fact acquired a special importance in the context of the party Congress decisions on the transition to the building of the Communist formation. The attempts to implement them at all the levels of trade union structures, including their primary organizations, symbolized the support of the party plans by the general population. All of the above is considered by the researcher as an attempt of the Soviet totalitarian system to adapt to the new conditions of the postwar world, thereby proving its viability. A loud crash of the party projects to build communism announced an inevitable death of the Soviet political system, although the most massive public organization with its primary organizations was involved for the system's salvation. However, the question of its collapse was only a matter of time.

Originality. Problems of the development of trade unions' organizational structures in modern Ukrainian historiography were not considered. If not to take into account the Soviet apologetics of that time, the author's evaluation of the range of issues is the first attempt of its study. Under the conditions of absence of a modern historiographical base, for the author the Soviet historiography has not just a historiographic but source value. The novelty of the research includes: determining the cause of the interdependence between production brigades and trade union groups, the interpretation of the rapid increase in their number as the completion of the system of public control over production and at the same time as the establishment of a full party control over trade unions. In addition, the novelty of the approaches is observed in the evaluation of a trade union group as a means of political and ideological influence and identified dependence of the number of participants in the movement for Communist attitude to labor and the number of primary trade union organizations.

Conclusion. In the article the following conclusions are made. The first conclusion. The main reason for the rapid growth of trade union groups number was the changing of approaches in management of industry and construction. At the base there was the transfer of the center of management from central to local level that contributed to the growth of brigades' role. However, the latter did not have sufficient non-economic factors to impact on workers that easily could be compensated by trade union groups. The second conclusion. The rapid creation of grass-roots trade union structures completed the formation of two types of control: the state control over production brigades through trade union groups and the party one was conducted using the same groups, but over trade unions themselves. The third conclusion. The mass formation of grass-roots trade union structures was the tool which helped to carry the political support of the ruling party's conclusions on the construction of a new stage of social relations, manifested in the development of their movement for Communist attitude to labor.

Key words: the Thaw, a production brigade, social control, party leadership, a trade union group, trade union statistics, the movement for Communist attitude to labor.

Одержано редакцією 31.05.2017
Прийнято до публікації 5.10.2017

УДК 930.85+37.012

В. П. Поденко

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У статті досліджується проблема сучасного стану та модернізації вищої освіти в Україні в умовах глобалізації та євро інтеграційних процесів, акцентовано на осучасненні змісту та методики історичної освіти та її вплив на самоідентичність. Стаття присвячена одній з актуальних проблем характеристики історичних процесів в період реформування пострадянського простору на тлі євроінтеграційних процесів. Феномен освіти як дослідження в рамках глобалізації, має обриси, в більшій мірі, інтеграції економічної діяльності людства, але при цьому проникає в сферу політики, культури та освіти. Розвиток освіти України в умовах глобалізації має два аспекти. Це підготовка кадрів, які відповідають вимогам глобалізації в перерахованих вище сферах. Паралельно з цим протягом тривалого часу йдуть процеси глобалізації всередині самої системи освіти, які обумовлені, перш за все, інтернаціоналізацією науки, особливо природничих наук і заснованих на них технологій. Безсумнівно, у всіх інтеграційних процесах, включаючи розвиток освіти, істотною роль грає глобалізація світового інформаційного простору.

Ключові слова: вища освіта, глобалізація, історична освіта, євроінтеграційні процеси, модернізація вищої освіти, українська національна самоідентичність.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Інтеграція України в міжнародний освітній простір актуалізує роль і значення вищої освіти. Адже, в нових соціокультурних та економічних умовах міцність держави, її стійкість у світовій системі розподілу праці спирається на фахівців високого рівня підготовки. Ця адаптація вимагає кардинальних змін в напрямку підвищення якості й конкурентоспроможності національної освіти, її модернізацію, зміни освітньої парадигми та пошуку альтернативних моделей організації навчання. Ці питання постійно привертають до себе увагу освітян, громадськості, держави. Оскільки, політика України в освітньому спрямуванні полягає у розв'язанні питань, що в глобалізацій-

но-інтеграційних процесах постають, як перед національною системою освіти, так і, зокрема, вищою школою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зазначене вище проглядається через призму розроблених Міністерством освіти і науки України нормативно-правових документах щодо діяльності вищої освіти. У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. зазначено, що стратегія розвитку національної системи освіти повинна формуватися адекватно сучасним інтеграційним і глобалізаційним процесам, вимогам переходу до постіндустріальної цивілізації, що забезпечить стійкий рух та розвиток України в першій чверті XXI століття, інтегрування національної системи освіти в європейський і світовий освітній простір [1].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Сучасна філософія освіти, оновлена стратегія її реформування вимагають принципово нових наукових досліджень, обґрунтованого та послідовного запровадження передових науково-педагогічних технологій, раціональних і ефективних підходів до організації наукової та інноваційної діяльності у сфері освіти. Розвиток системи освіти в зазначеному напрямі ґрунтується на: 1) рекомендаціях Нової стратегічної програми європейського співробітництва в галузі освіти і навчання «Освіта і навчання 2020», спрямованої на розбудову інформаційно зорієнтованих європейських суспільств та перетворення навчання протягом життя на реальність; 2) забезпеченні пріоритетності розвитку науки та науково-технічного потенціалу вищих навчальних закладів шляхом виділення коштів із державного бюджету на перспективні наукові проекти і скорочення кількості розпорядників бюджетних коштів у сфері науки; 3) створенні ефективної системи методологічного, науково-методичного супроводження модернізації національної освіти, прогнозуванні тенденцій інноваційного розвитку системи освіти з використанням результатів моніторингових досліджень; генеруванні інноваційних ідей, їх визначенні, відборі та забезпеченні впровадження; формуванні відкритої інформаційно-аналітичної бази новацій у всіх підсистемах освіти; 4) осучасненні тематики основних напрямів наукових досліджень у вищих навчальних закладах та наукових установах освітньої галузі, у системі післядипломної педагогічної освіти, виконанні та відборі на конкурсних засадах проектів комплексних наукових досліджень і розробок, що здійснюються за кошти державного бюджету та залучених інвестицій; 5) проведенні практико-орієнтованих психолого-педагогічних досліджень з актуальних проблем розвитку освіти, застосуванні нових концептуально-методологічних підходів до розроблення державних стандартів освіти; 6) розробленні інваріантної складової навчання з кожного предмета на основі компетентнісного підходу до навчання та норм психофізичного розвитку дитини, а також відповідних педагогічних технологій; 7) вивченні потреб та забезпеченні розвитку обдарованих дітей, розробленні індивідуальних методик організації їх навчання та соціалізації, проектуванні особистісно-розвивального середовища обдарованих дітей і молоді; 8) розробленні ефективних моделей інтеграції в суспільство дітей і молоді з особливими освітніми потребами шляхом сучасного науково-методичного забезпечення змісту корекційної та інклюзивної освіти; 9) створенні нормативно-правового, методологічного, науково-методичного, навчально-технічного забезпечення системи освіти, що враховує оцінювання якості і результативності навчальної та виховної діяльності навчальних закладів, системи консультування і наукових експертиз; 10) створенні системи мотивацій, стимулювання та заохочення інноваційної діяльності у сфері освіти, розробленні нових концептуальних моделей удосконалення окремих підсистем освіти; 11) розробленні системи нівелювання ризиків негативних наслідків інноваційної діяльності в системі освіти [1].

Відтак, **метою** нашої наукової розвідки є дослідження євроінтеграційних аспектів модернізації освіти України в умовах глобалізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасні умови постіндустріального суспільства вимагають безперервного оновлення та осучаснення вищої освіти, результатом якої є не тільки фаховокомпетентний випускник, а й творча і креативна особистість, яка володіє теоретичними знаннями та уміннями застосування їх на практиці, мобільна до подальшого професійного зростання, гнучка до зміни навколишніх умов та готова до діалогу. Забезпечення неперервності освіти через сформовані вищою школою навички самостійного навчання та пошуку інформації є найважливішим вмінням в умовах інформаційного суспільства.

Модернізація освіти також є передумовою подальшого розвитку цивілізації. Вимоги до фахівців новітнього змісту освіти включають також їх спроможність забезпечення якості

життя майбутніх поколінь при сталому і відновлювальному розвитку сучасності. Пряма залежність успіху країни від інноваційної політики спирається, в першу чергу, на модернізованість форми та змісту вищої школи, підвищення рівня її інформатизації та якості, пріоритетність її інноваційних досягнень. Фахівець новітньої формації діє та мислить по-новому, сучасними категоріями, а виховання такого фахівця є першочерговою задачею вищої школи.

Створення та впровадження університетських комплексів у нашій країні з метою підвищення інноваційної активності студентів та створення принципово нових наукових розробок у найсучасніших галузях науки та техніки вимагають осучаснення науково-педагогічних технологій, модернізації навчально-виховного процесу. Поєднання навчання, практики та наукової діяльності на всіх етапах є пріоритетом сучасної вищої школи.

Величезного значення під час реформування вищої школи відповідно до європейських вимог сягає інформатизація освіти та науки, комп'ютеризація бібліотечного фонду, навчальних посібників та інформаційно-ресурсного забезпечення. Адже доступ до інформаційно-комунікаційних технологій підвищує наочність матеріалу та швидкість пошуку інформації, вдосконалення навчального процесу, доступність до новітніх розробок і технологій, швидкість обробки отриманих даних. Застосування інформаційних технологій в освіті дає безумовні переваги фахівцям, готових до ведення професійної діяльності у сучасних умовах.

Індивідуальні модульні освітні програми із застосуванням інформаційних технологій також забезпечує можливість дистанційного навчання, освоєння матеріалу у будь-який зручний час, у будь-якій точці планети із самостійним вибором галузі необхідних знань. Використання інформаційних технологій посідає важливу роль у розвитку сучасної освіти, хоча не можна не помічати низки загроз, таких як першочерговий вибір електронних носіїв інформації, а не паперових видань, що зумовлює втрату частини знань, які ще не були переведені до електронної форми. Саме тому формування електронних бібліотек має бути першочерговим завданням у методологічному забезпеченні сучасної вищої освіти України.

Доступ студентів до електронних бібліотек не тільки України, а й світу забезпечить великий поштовх у наукових розробках, інноваційних методах навчання, професійному зростанні студентів та молодих вчених. А можливість світової наукової спільноти до вітчизняних розробок забезпечить можливість ведення спільних міжнародних наукових проєктів, стажування за кордоном та дистанційного навчання за обміном.

Надзвичайно важливе значення в умовах сьогодення набуває якість вищої освіти, зумовлюється наступними об'єктивними чинниками: по-перше, від якості людських ресурсів залежить рівень розвитку країни та її глобальної економічної конкурентоспроможності; по-друге, якість освіти набуває все більшого значення в забезпеченні конкурентоспроможності випускників вищої школи на ринку праці [2].

У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року зазначено: «Підвищення якісного рівня освіти має бути спрямоване на забезпечення економічного зростання країни та вирішення соціальних проблем суспільства, необхідних для подальшого навчання і розвитку особистості. Якісна освіта є необхідною умовою для забезпечення сталого демократичного розвитку суспільства» [1].

Економічне зростання країни, демократичні перетворення та політична стабільність тісно пов'язані з якістю сучасної освіти. Стратегія розвитку національної системи освіти повинна формуватися адекватно сучасним інтеграційним і глобалізаційним процесам, вимогам переходу до постіндустріальної цивілізації, що забезпечить стійкий рух та розвиток України в першій чверті XXI століття, інтегрування національної системи освіти в європейський і світовий освітній простір.

Стратегічними напрямками державної політики у сфері освіти повинні стати: 1) реформування системи освіти, в основу якої покладатиметься принцип пріоритетності людини; 2) оновлення згідно з вимогами часу нормативної бази системи освіти; 3) модернізація структури, змісту та організації освіти на засадах компетентнісного підходу; 4) створення та забезпечення можливостей для реалізації різноманітних освітніх моделей, створення навчальних закладів різних типів і форм власності; 5) побудова ефективної системи національного виховання, розвитку і соціалізації дітей та молоді; 6) забезпечення доступності та безперервності освіти протягом усього життя; 7) формування безпечного освітнього середовища, екологізації освіти; 8) розвиток наукової та інноваційної діяльності в освіті, підвищення якості освіти на інноваційній основі; 9) інформатизація освіти, вдосконалення бібліотечного та інформаційно-ресурсного

забезпечення освіти і науки; 10) забезпечення проведення національного моніторингу системи освіти; 11) підвищення соціального статусу педагогічних і науково-педагогічних працівників; 12) створення сучасної матеріально-технічної бази системи освіти [1].

Переорієнтування на вимоги суспільства і ринок праці та модернізація вищої освіти під впливом сьогоденних викликів з метою забезпечення якості вищої освіти, наповнення її змісту із ґрунтуванням на широкій інноваційній основі – актуальність саме таких гострих питань висвітлила конференція, проведена Радою Європи 20–21 листопада 2007 р. у Франції (м. Страсбург), під назвою «Нові виклики європейській вищій освіті – подолання труднощів у глобалізованому суспільстві».

Однією з основних проблем, що обговорювалась учасниками конференції, – це університет між гуманізмом і ринком: переосмислення цінностей та його ролі у ХХІ ст. З цього приводу В. Бакиров зазначає, що конструктивно-активна стратегія адаптації університетів до умов постіндустріального світу із його шаленими швидкостями полягає у реалізації за ними функції цілеспрямованого цивілізаційного розвитку – здійснювати підготовку фахівців, які не тільки вміють щось робити, а й здатні відповідально й стратегічно дбати і думати про майбутнє, тобто, навчати й виховувати не просто суб'єктів даної, у цей момент функціонуючої системи соціальних зв'язків, але й людей, здатних жити і діяти в історичному вимірі суспільного життя. Адже університети завжди виступали як своєрідні механізми цивілізаційної трансформації, як такі точки соціуму, де і водночас співіснують, і тісно взаємодіють минуле, сучасне і майбутнє [3].

Виходячи з вищенаведеного сучасний український заклад вищої освіти, зберігаючи академічні традиції та зберігаючи основною місію осередку освіти, науки та культури, має безперервно проводити реформування змісту та організації навчально-виховного процесу у відповідності до трансформаційних змін в Україні та світі, що забезпечить підготовку конкурентоспроможних фахівців, що зможуть безперешкодно адаптуватись до вимог європейського ринку.

Пояснюючи зміни, які відбуваються у глобалізованому світі, в системі національної освіти набувають особливого значення соціально-гуманітарні дисципліни. У нашому швидкоплинному і динамічному світі сьогодення вже завтра стає минулим. Вивчаючи, пізнаючи та осмислюючи минуле, можна аналізувати сьогодення та, навіть, робити прогнози на майбутнє. Саме тому вивчення історії має потужний духовний, національний та самоідентично-пізнавальний вплив на сучасну людину.

Завдяки ретроспективному аналізу, що спирається на багаточисельні факти, усні та писемні джерела, історичну пам'ять народу, історія демонструє успішні ілюстрації державотворення, дає можливість переосмислити історичні приклади прийняття державних рішень та показує сучасним поколінням напрямок щодо доцільних змін та перетворень, з їх кореляцією на майбутнє. Важко переоцінити значення історії в сучасній освіті, адже саме ця наука відкриває світу Україну.

Особливо дискусійного характеру набувають питання щодо того, якої історії навчати, яка її роль у свідомості сучасної людини, як вивчення історії вплине на визначення самоідентичності молоді, чи визначена роль історії України у всесвітньому контексті? Через викликаний інтерес у суспільстві історія повинна розвиватись і надалі, посиляючись на надбання історичної науки та потенціал практичної історичної освіти. Європейські вимоги вимагають інакшого погляду на історію як науку. Оновлений зміст історичної освіти полягає не тільки ролі пізнання минулого через призму подій, а й в усвідомленні соціальної та виховної її ролі, вивченню історії, як науки про дії людини, її думки, розвиток суспільства на певному етапі.

Вивчення історії в сучасному контексті полягає у свободі погляду на певну історичну подію на основі багатьох інформаційних джерел, розгляді поглядів з різних точок зору. При цьому викладач може викласти своє бачення проблеми, а студенти висловити свої думки щодо окремих історичних подій, явищ, фактів. Така методика викладання всебічно долучає студентів до самостійного реконструювання історичних подій, пояснення свого бачення та відкриття нових об'єктів пізнання.

Особливо важливою є роль історичного пізнання, самоідентифікації, формування громадянської позиції молоді підчас консолідації нації через сьогоденні виклики зовнішньої агресії. Історична освіта грає важливу роль у розвитку системи національного виховання, соціалізації молоді. З цього приводу у Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. зазначено: «Система освіти повинна забезпечувати формування особис-

тості, яка усвідомлює свою належність до Українського народу, європейської цивілізації, орієнтується в реаліях і перспективах соціокультурної динаміки, підготовлена до життя в постійно змінюваному, конкурентному, взаємозалежному світі. Пріоритетом державної гуманітарної політики щодо національного виховання має бути забезпечення громадянського, патріотичного, морального, трудового виховання, формування здорового способу життя, соціальної активності, відповідальності та толерантності» [1].

Принципами, яких дотримувався видатний український історик М. Грушевський, послугуються і сучасні викладачі історії, а саме: вміти зацікавити предметом вивчення, довести важливість впливу певних подій та особистостей на формування цілої нації, довести престиж вивчення даної дисципліни, розвивати навички до самовивчення та аналізу важливих історичних фактів. В умовах Болонського процесу ці засади не втрачають своєї актуальності та є вагомим аргументом щодо необхідності всебічного пізнання історії свого народу та світу.

Сучасна історична освіта спонукає студентів до критичного мислення та самостійного вивчення різних точок зору, адже є необхідність у співставленні, аналізі та порівнянні фактів, документів. Важливим є вивчення іноземних джерел, їх співвідношення з вітчизняними. Сьогодні Державним стандартом базової повної загальної середньої освіти впроваджено профільне навчання в старшій школі за напрямками. Такий підхід робить навчальний процес особистісно орієнтованим, забезпечує всебічний розвиток молоді відповідно до її уподобань, здібностей і таланту [4].

Одним із прикладів оновленої парадигми вивчення історичної науки є започаткування у 2008 р. міжнародного наукового проекту «Україна – Європа – Світ: історико-політичні та гуманітарні аспекти розвитку» (наук. кер. Л. Алексієвць), мета якого полягає у дослідженні на основі фактичного матеріалу, значною частиною вперше введеного у науковий обіг в контексті новітніх методологічних підходів, основних тенденцій і закономірностей, специфіки історичного буття українського народу як органічної складової європейської і світової спільноти народів, які попри всю складність загальноісторичного процесу розвивали міжнародні відносини в різних сферах соціально-політичного життя та облаштування світового устрою від найдавніших часів до наших днів [5, 3].

Висновки. Оновлений зміст історичної освіти в контексті Болонського процесу спрямований на творче осмислення проблем європейської цивілізації, вивчення закономірностей демократичного розвитку людства, визначення ролі особистості, загальнолюдських цінностей. Вивчення всесвітньої історії в сучасному контексті показує закономірності демократичного розвитку, становлення та розбудови держав в загальносвітовій цивілізації. Дослідження історії України покликано допомогти студентам усвідомити самотутність історичного процесу нашої держави на тлі регіональних, загальноєвропейських та світових подій, ствердити власну національну самоідентичність.

Модернізація системи освіти включає в себе багатоетапний процес. Зміст та організація історичної освіти є важливим елементом, адже саме вона – основа національної освіти, що розкриває особливості та тенденції розвитку світової та української історії як її частини з точки зору творчої та державницької діяльності окремих особистостей і нації в цілому, специфіки української національної ідентичності, вплив загальноєвропейських та загальносвітових тенденцій на формування української держави, пізнання сучасних глобалізаційних впливів на подальший її розвиток.

Список використаної літератури

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. [Електронний ресурс] // Міністерство освіти і науки України. – 2013. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013#n10>.
2. Шинкарук В. Основні напрями модернізації структури вищої освіти України [Електронний ресурс] / В. Шинкарук. – Режим доступу: <http://www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/bologna/links/documents>.
3. Бакиров В. Університети в пошуках нової стратегії [Електронний ресурс] / В. Бакиров. – Режим доступу: http://universitates.univer.kharkov.ua/arhiv/2003_1/bakirov/bakirov.html.
4. Суліма Є. Вища освіта в контексті національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки / Є. Суліма // Вища школа. – 2012. – № 3. – С. 7–15.
5. Україна–Європа–Світ: історико-політичні та гуманітарні аспекти розвитку. Міжнародний науково-дослідницький простір // Україна–Європа–Світ. Міжнародний збірник наукових праць. Серія : Історія, міжнародні відносини / гол. ред. Л. Алексієвць. – Тернопіль : Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка. – 2011. – Вип. 5, ч. 2. – С. 330–331.

References

1. National Strategy for Development of Education in Ukraine until 2021 (2013). *The Ministry of Education and Science of Ukraine*. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013#n10>. (in Ukr.).
2. Shynkaruk, W. Main directions of restructuring higher education in Ukraine. Retrieved from <http://www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/bologna/links/documents> (in Ukr.).
3. Bakyrov, V. (2003) Universities in search of a new strategy. Retrieved from http://universitates.univer.kharkov.ua/arhiv/2003_1/bakirov/bakirov.html. (in Ukr.).
4. Sulima, E. (2012) Higher education in the context of the national strategy of education development in Ukraine for 2012-2021 years. *High school*, 3, 7–15. (in Ukr.).
5. Ukraine-Europe-World: historical, political and humanitarian aspects of development. International Research Area (2011). Ukraine-Europe-World. International technologies. *Series: History, International Relations*. L. Aleksiyevets (Ed.), 5, p. 2: *Ukraine-Europe-World: historical, political and humanitarian aspects of development / international collection of papers in honor of Professor. M. Aleksiyevtsya*, 330-331. (in Ukr.).

Abstract

Podenko V. The European integration aspects in Ukrainian modernization and educational globalizing.

Introduction. *A significant increase in the mobility of young people increases the pace of changing of the place of residence, what leads to a focus on the formation of private interests instead of creating ties with rights and responsibilities towards certain nations. For many nation states, this development creates certain threats to their future development. The integration of our country into international educational space is connected with some qualitative and competitive changes in national educational system. Ethnic factors dominated in citizens' identification before the 21th century, today economic factors are clearly more important in this process.*

The purpose of this research is to study the European integration aspects in educational Ukrainian modernization in accordance to the globalization process.

The research tasks are: *to offer approaches to national identity shaping based not only on cultural and political, but also economic and social values; to analyze the main economic, social, cultural criteria of national identity; to analyze the conducted survey concerning the key points of Ukrainians' national identity; to characterize the main approaches to determining nation's identity.*

Results. *A person needs self-identification to become a member of a social group for reproduction, for the use and protection of resources of the social groups' development and for the protection of vital interests that people cannot provide them or with the family. In the context of globalization, the role of socioeconomic factors associated with the identification of a person with a group is clearly increasing, especially the role of public resources needed for economic development and the complicity in the use and management of these resources. It is important for people to acquire a social role in the society through which they identify themselves with the rest of the nation. The main criteria for the identification of a person with a particular nation are not only cultural, but also political, social and economic.*

Originality. *The state should support the creation of a new system of values, preferably based on the development of cultural practices, ideology and joint management of people. In terms of urbanization, the global redistribution of ownership and the increasing mobility of young people causes a threat to the common value system of the society and thus to the common identity.*

Conclusion. *The concept of national identity and the Ukrainian national idea has been discussed. The problem of Ukrainian national identity formation in the conditions of various historical globalization factors has been considered. The phenomenon of education as research in the framework of globalization has to shape a greater degree of integration of economic activities of mankind, but it enters the realm of politics, culture and education. Development of Education of Ukraine under globalization has been described in two aspects. This training, which meet the requirements of globalization in the above areas. Parallel to this for a long time are processes of globalization within the education system are due, above all, the internationalization of science, especially science and technology based on them. Undoubtedly, all integration processes, including the development of education plays an important role globalization of the world information space.*

Key words. *Higher education, globalization, history education, European integration processes, the modernization of higher education, Ukrainian national self-identity.*

Одержано редакцією 15.06.2017
Прийнято до публікації 5.10.2017

